

Oponentský posudek bakalářské práce

Název práce: *Podpora četby, spolky, Městská knihovna v Českém Krumlově v letech 1900–1950*

Autor práce: Jana Matějčková

Obor studia: Pedagogika volného času

Posudek vypracoval: Július Pavelčík

Datum: 17. 5. 2022

Bakalářská práce studentky Jany Matějčkové sice vymezuje období pro pojednávané téma lety 1900–1950, v úvodu práce však není dostatečně, resp. vůbec zdůvodněno, proč obsahuje kapitolu věnující se období let 1970–2022 a kapitolu o paní Pazderkové, jejíž výrazné působení v této souvislosti spadá do období po roku 1950. Autorka také nepodává žádné vysvětlení ohledně periodizace jednotlivých období ve vztahu k pojednávanému tématu. Chronologické rozvržení práce bez dalšího vysvětlení postrádá jistou logiku. Nabízí se také otázka, jak lze vysvětlit nesoulad mezi vymezením období šesté kapitoly v obsahu (1921–1945) a v Úvodu (1921–1960). Podobnou časovou nesrovnalost najdeme i v části 3.1, která je vymezena lety 1918–1920, ale v textu jsou zmíněny i události z let 1922 a 1925. Autorka ve 3. kapitole přeskočila období 1921–1937, přičemž opět není uveden důvod tohoto vynechání. Ačkoli druhá kapitola nese název „Historie města“, její podstatně větší část se věnuje historii knihovny. Stylistika místy klopýtá a někdy je až na hranici srozumitelnosti (např. s. 6: „...každý tento čas chápeme jinak, má pro nás společné znaky, ...“; s. 9–10: „Český Krumlov byl po celá staletí dvojjazyčným městem, byl narušen jeho kulturní vývoj a došlo k jeho stagnaci.“), kdy se ve formulacích nacházejí jisté logické skoky (např. s. 6: „Lidé dříve vnímali čas strávený prací a volna jinak než dnes. V latině plní význam slova negotium, což dnes znamená práci a jiné povinnosti. Přitom ale latinský pojem otium označoval právo svobodných občanů.“; s. 22: „Knihovna se stále rozrůstala a obnovila své čítárny a oddělila knihovnu pro dospělé a pro děti a založila čítárnu.“) Pokud je v historické práci použitý podmiňovací způsob (věta s „by“), jako je tomu na s. 14 odst. 1, tak čtenář očekává, že se doví, co a jak se nakonec stalo. V části 7.1 není uveden zdroj vzpomínek p. Vozábala (nahrávka?, písemný záznam?). Také v části „Vzpomínky z domácí kroniky“ není specifikováno, zda jsou převyprávěné, nebo přepsané (na koho např. odkazuje „mojí“ ve větě na s. 30: „Babička byla mrzoutská a prý i mojí mamince přikazovala...“?). Práce obsahuje ne málo pravopisných chyb, obzvlášť v osmé části, která je prosycena gramatickými nesrovnalostmi, překlepy apod., např.: s. 28–29: „Při příležitosti pokládání základního kamene (...). Vzpomenul tehdejší ministr kultury Martin Štěpánek, na své první setkání s knihovnou ...“; s. 29: „s vysokou hrušní a jiným stromy“; „v odborné literatuře jako např. (Louda, Halada, Berní Rula...)“; „Její maminka vyprávěla, že, že na první rande...“; s. 30: „Maminka jí vyprávěla, že jejich láska nebyla šťastná prý se museli

vzít, ...“; „V domě měli služby, za první republiky, to tak bylo...“; „... se maminky ptala copak má v knihovně...“; s. 31: „přečíst v jejich vzpomínkách., pomáhal jí,...“; „Autobus byl vybavený...“ atd. Není sjednocen způsob uvádění názvů literárních děl: na s. 13 jsou kurzívou, ale např. na s. 15 standardním písmem. Někde autorka používá způsob přímého citování kurzívou, ale bez uvozovek (např. 7; 8–9), které jsou pro tento způsob odkazování zásadní. U některých přímých citací neuvádí hned za nimi odkaz (např. s. 9, 13, 22). Někde se naopak podle formulace zdá, že se jedná o přímou citaci, ale tato není vyznačena (např. s. 14 ve větě: „Členy spolku byli vlastenci, kteří uvedli jako hlavní důvod jeho založení, že do vínku od Pána Boha jednou tento jazyk dostali a tak s ním mluvit budou a také musí, dokud hlína na jejich rakev nebude padat.“). Všechny odkazy na obrazové přílohy jsou uváděné v textu, dokonce bez závorek, což je zcela nestandardní vzhledem k tomu, že autorka jinak používá způsob odkazování v poznámkách pod čárou. K standardům odborné práce patří seznam zkratk, které autorka hojně používá. Číslo 1886 na s. 9 na webových stránkách uvedených v odkaze pod čárou nenajdeme. Práce vcelku působí docela neuspořádaně a nejednotně.

Výše uvedené nedostatky (zdaleka ne všechny) rázu strukturálního, jazykového, formálního i obsahového mě vedou k tomu, že práci doporučuji k obhajobě s hodnocením **dobře**.

Pavlač